

Research Paper

Urban rural role playing and Its effects on the Livelihood Style Indicators of the Local Community(Case Study: Somarin City, Ardabil)

Arastoo Yari Hesar*¹ Bahram Imani² Arezooo Moradi Shagongenash³

1 Professor, Department of Geography and Urban-Rural Planning, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil.

2 Associate Professor, Department of Geography and Urban-Rural Planning, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil.

3 PhD student,, Department of Geography and Urban-Rural Planning, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

Keywords

Rural-Urban Lifestyle transformations
Livelihood-Centric
Lifestyle Somarin city.

ABSTRACT

The livelihood styles of local communities have always been influenced by various factors, the nature of which has transformed over time. Technological developments and social, cultural, and political environments have directly and indirectly affected all aspects of life and the economy in these communities. Among these, the pace of livelihood changes has increased remarkably in recent decades, and the role of governmental decisions in these changes is undeniable. This research aims to investigate the impact of the rural-urban role transition and its effects on the livelihood style transformations of the residents of Somarin City in Ardabil. The present study, in terms of nature, is an applied research, and in terms of methodology, it is a quantitative-qualitative study. The statistical population of this research consists of all residents of the rural-city of Somarin, and the sample population includes 252 households estimated using the Cochran's formula and selected through systematic random sampling to complete the questionnaire. The analysis of the study's results indicates that changes have occurred in the livelihood-oriented lifestyle index, but these changes are not comprehensive. The findings show that 50% of the respondents rated the results at a moderate to high level. This investigation reveals that livelihoods and their related factors in small, local communities are undergoing fundamental changes. The attitudes of individuals, societal needs, informational infrastructures, and governmental decisions, alongside modern global developments, have collectively laid the groundwork for the transformation of the livelihood style in the studied local community.

*Corresponding Author.

Email Adresses: arastoo.yari@gmail.com.

Yari Hesar,A., Imani,B. and Moradi Shagongenash,A. (2026). Urban rural role playing and Its effects on the Livelihood Style Indicators of the Local Community(Case Study: Somarin City, Ardabil). *Human Ecology*, 4(13), 1847-1859.

Doi: <https://doi.org/10.22034/he.2026.537117.1123>

مقاله پژوهشی

نقش‌پذیری روستا شهری و تأثیرات آن بر شاخص‌های سبک معیشتی جامعه محلی (منطقه مورد مطالعه: شهر ثمرین اردبیل)

ارسطو یاری حصار^{۱*} بهرام ایمانی^۲ آرزو مرادی شاغونگنیش^۳

^۱ استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری و روستایی دانشگاه محقق اردبیلی.

^۲ دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری و روستایی دانشگاه محقق اردبیلی.

^۳ دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری و روستایی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.

واژگان کلیدی

روستاشهر تحولات سبک
زندگی سبک زندگی معیشت
محور شهر ثمرین.

چکیده

سبک معیشتی جوامع محلی همواره تحت تأثیر عوامل مختلفی بوده که ماهیت آنها در گذر زمان دچار تحول شده است. تحولات فناوری و محیط‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم، تمامی عرصه‌های زندگی و اقتصاد این جوامع را تحت تأثیر قرار داده است. در این میان، سرعت تغییرات معیشتی در دهه‌های اخیر به‌طور چشمگیری افزایش یافته و نقش تصمیمات دولتی در این تغییرات انکارناپذیر است. هدف از انجام این پژوهش بررسی تأثیر نقش‌پذیری روستا شهری و تأثیرات آن بر تحولات سبک زندگی ساکنان شهر ثمرین اردبیل می‌باشد. پژوهش حاضر به لحاظ ماهیت از نوع تحقیقات کاربردی، و به لحاظ روش از نوع تحقیقات کمی می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق مشتمل بر تمامی ساکنین روستاشهر ثمرین است و جامعه نمونه این تحقیق نیز شامل ۲۵۲ خانوار است که با روش کوکران برآورد شده و به صورت تصادفی سیستماتیک جهت تکمیل پرسشنامه انتخاب شده‌اند. بررسی نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که در شاخص سبک زندگی معیشت‌محور تغییر و تحول صورت گرفته است اما به صورت کامل نیست، نتیجه پژوهش حاکی از این امر هست که ۵۰ درصد پاسخ‌گویان به پرسشنامه نتایج را در سطح متوسط و زیاد ارزیابی کرده‌اند. این بررسی نشان می‌دهد که معیشت و عوامل مرتبط با آن در جوامع کوچک و محلی در حال تغییرات بنیادین است و نگرش افراد، نیازهای جامعه و بسترهای انفورماتیک و تصمیمات دولت‌ها در کنار تحولات دنیای نوین بسترهای تحول در سبک معیشتی جامعه محلی مورد مطالعه را فراهم آورده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

ارجاع به این مقاله: یاری حصار، ارسطو، ایمانی، بهرام و مرادی شاغونگنیش، آرزو. (۱۴۰۴). نقش‌پذیری روستا شهری و تأثیرات آن بر شاخص‌های سبک معیشتی جامعه محلی (منطقه مورد مطالعه: شهر ثمرین اردبیل). اکولوژی انسانی، ۴(۱۳)، ۱۸۴۷-۱۸۵۹.

۱. مقدمه

مفهوم سبک زندگی به عنوان یک مقوله علمی در مطالعات جامعه‌شناختی معاصر، تحولات مفهومی گسترده‌ای را تجربه کرده است. در رویکردهای نوین، چان و همکاران (۲۰۲۳) سبک زندگی را به عنوان الگویی از انتخاب‌های روزمره تعریف می‌کنند که بازتاب ترجیحات، ارزش‌ها و موقعیت اجتماعی افراد در بافتارهای فرهنگی مختلف است. گیدنز (۲۰۲۲) با تأکید بر بعد عاملیت، سبک زندگی را مجموعه‌ای از راهبردهای هویت‌سازی می‌داند که افراد در مواجهه با شرایط اجتماعی نوین به کار می‌گیرند. در چارچوب نظریات نوین، مارتینز و همکاران (۲۰۲۳) سبک زندگی را محصول تعامل پیچیده بین سرمایه‌های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در میدان‌های اجتماعی مختلف می‌دانند. تحولات سبک زندگی در جوامع امروزی تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل رسمی و غیررسمی قرار دارد. عوامل غیررسمی شامل پدیده‌هایی مانند ظهور تکنولوژی‌های ارتباطاتی جدید (رضایی و محمدی، ۱۴۰۱)، تغییرات جمعیت‌شناختی و شکاف نسلی (حسینی و همکاران، ۱۴۰۰)، توسعه و نفوذ همه‌جانبه فضای مجازی (کاویانی و موسوی، ۱۳۹۹)، و تأثیرات فردی و روان‌شناختی (نجفی و رحیمی، ۱۴۰۰) است. در مقابل، از مهم‌ترین عوامل رسمی مؤثر، می‌توان به «تغییر نقش سکونتگاه‌ها» اشاره کرد که با تصمیمات نهادهای حاکمیتی صورت می‌پذیرد. بر اساس آخرین آمارهای منتشرشده توسط مرکز آمار ایران (۱۴۰۰)، روند ارتقای روستاها به شهر در دهه‌های اخیر ادامه داشته است. این تحول، تغییرات بنیادینی در ساختارهای مدیریتی، اقتصادی و اجتماعی این سکونتگاه‌ها ایجاد می‌کند. بررسی مطالعات جدید نشان می‌دهد که ارتقای روستا به شهر، تحولات محسوسی در سبک زندگی ساکنان به وجود می‌آورد؛ تحولاتی همچون تغییر در الگوی مصرف، عادات غذایی، سطح درآمد و ساخت‌وساز (امانی و همکاران، ۱۴۰۱). در برخی موارد نیز این تغییر نقش، سبب ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و به تبع آن، شکل‌گیری سبک زندگی جدیدی شده است (زارعی و وفایی، ۱۴۰۲). در استان اردبیل نیز طی دهه‌های گذشته، تعدادی از روستاها به شهر تبدیل شده‌اند. شهر ثمرین، واقع در ۱۶ کیلومتری شمال غرب اردبیل، نمونه‌ای از این موارد است که در سال ۱۳۹۶ به شهر ارتقا یافته است. بررسی‌های میدانی اولیه و مطالعات مشابه حاکی از افزایش هزینه‌های خانوار و تغییر در الگوهای تغذیه‌ای ساکنان در چنین سکونتگاه‌هایی است (پوراحمد و همکاران، ۱۴۰۰). با توجه به گذار جامعه روستایی ثمرین به شهری و اهمیت سبک زندگی به عنوان بازتابی از رفتارها و فعالیت‌های واقعی (علیزاده و قربانی، ۱۴۰۱)، و همچنین ضرورت انکارناپذیر شناخت عوامل مؤثر بر سبک زندگی ساکنان نواحی در حال گذار (محمدرپور و همکاران، ۱۴۰۰)، این پژوهش به بررسی اثرات نقش‌پذیری روستا-شهری بر شاخص‌های معیشت‌محور سبک زندگی در شهر ثمرین می‌پردازد. از آن‌جا که تاکنون پژوهش‌های مشابهی با این چارچوب نظری و روش‌شناسی در این منطقه انجام نشده، این مطالعه می‌تواند جدید و راهگشا باشد.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

معیشت به مجموعه توانمندی‌ها، دارایی‌ها و فعالیت‌های لازم برای امرار معاش اطلاق می‌شود (چمبرز و کانوی، ۱۹۹۲). این مفهوم از دهه ۱۹۹۰ به عنوان چارچوبی کلیدی برای درک شیوه زندگی جوامع محروم مطرح شد (رحمان، ۲۰۱۸). یک نظام معیشتی زمانی پایدار تلقی می‌شود که بتواند قابلیت‌ها و دارایی‌ها را بدون تخریب پایه‌های منابع طبیعی حفظ و توسعه دهد (بابلو و همکاران، ۲۰۰۸). معیشت پایدار دارای ابعاد اقتصادی، اجتماعی، انسانی و زیست‌محیطی است و هدف نهایی آن بهبود کیفیت زندگی و کاهش فقر است (قنقواری و همکاران، ۱۳۹۲ & Horsley, 2015). در مطالعات معیشتی دو دیدگاه اصلی وجود دارد. دیدگاه اول مبتنی بر مدل اقتصاد خانوار است که بر تولیدات خانگی و فعالیت‌های غیرکشاورزی تمرکز دارد (Davis et al, 2009). دیدگاه دوم، رویکرد معیشت مردم‌محور است که الگوهای معیشتی روستایی را در ابعاد مختلف بررسی می‌کند (Yaro, 2016). در کشورهای در حال توسعه، نظام‌های معیشتی روستایی عموماً از ناپایداری رنج برده و در برابر شوک‌های بیرونی آسیب‌پذیر هستند (Ellis, 2000 & Ribot, 2009). منابع طبیعی مهم‌ترین منبع درآمد روستاییان در این کشورها محسوب می‌شود (Babulo et al, 2008). مطالعات متعددی به بررسی ابعاد مختلف معیشت پرداخته‌اند. نوروزی و حیاتی (۱۳۹۶) بر پایداری معیشت خانوارهای روستایی به عنوان یک ضرورت تأکید دارند. ایزدی خرامه و همکاران (۱۳۸۰) دریافتند که تبدیل روستا به شهر در کاهش مهاجرت و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید مؤثر است. شرقی و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی نشان دادند که سرمایه‌های مالی و طبیعی در وضعیت ناپایداری قرار دارند. همچنین پژوهش‌های بین‌المللی نشان می‌دهند که عوامل اقلیمی (آدیمیسو و همکاران، ۲۰۱۳)، مخاطرات طبیعی (لويسون، ۲۰۱۵) و عوامل جغرافیایی (پنگ و همکاران، 2017) بر معیشت روستایی تأثیر گذارند. با توجه به یافته‌های پیشین، می‌توان نتیجه گرفت که هرگونه تغییر در ساختار سکونتگاه‌ها - از جمله تبدیل روستا به شهر - می‌تواند تحولات عمیقی در نظام معیشتی ساکنان ایجاد کند. این پژوهش بر آن است تا با تمرکز بر شهر ثمرین، تأثیر تغییر نقش روستا-شهری را بر تحولات معیشتی مورد بررسی قرار می‌دهد.

جدول ۱. خلاصه دیدگاه صاحب‌نظران در مورد معیشت

صاحب‌نظران	مضمون تعریف سبک معیشت
چمبر ^۱ ۲۰۰۶	زندگی کردن، زنده‌بودن
رحمان ^۲ ۲۰۱۸	چارچوبی جهت درک شیوه زندگی اقشار محروم جامعه
هورسلی ^۳ ۲۰۱۵	پیشرفت روستایی و کاهش فقر
گنگووار ^۴ ۲۰۱۳	سطحی برای تأمین رفاه
دیویس و همکاران ^۵ ۲۰۰۹	تولیدات خانگی و فعالیت‌های غیرکشاورزی
یارو ^۶ ۲۰۱۶	بررسی الگوهای معیشتی روستایی در ابعاد مختلف

۳. مواد و روش‌ها

۳.۱. روش پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها، توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری را کلیه سرپرستان خانوارهای ساکن در منطقه مورد مطالعه تشکیل می‌دهند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۲۵۲ نفر برآورد شد و پرسشنامه‌ها در بین این تعداد توزیع گردید. ابزار اصلی پژوهش، پرسش‌نامه محقق‌ساخته‌ای بود که در پلتفرم پرس‌لاین طراحی و به صورت آنلاین توزیع شد. این پرسشنامه در نهایت شامل ۱۱ گویه بود.

روایی پرسشنامه به روش روایی محتوایی و با کسب نظر متخصصان مرتبط تأیید گردید. پایایی ابزار پژوهش نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و بر اساس پاسخ‌های ۲۵۲ نفر به ۱۱ گویه پرسشنامه سنجیده شد. مقدار این ضریب ۰/۸۷۵ به دست آمد (جدول ۲) که نشان‌دهنده پایایی خوب پرسشنامه است.

جدول ۲. جدول قابلیت اطمینان ابزار تحقیق (پایایی)

جامعه آماری	ضریب آلفای محاسبه شده	تعداد گویه
ساکنان بومی (۲۵۲)	۰/۸۷۵	۱۱

منبع: مستخرج از یافته‌های پرسش‌نامه پژوهش: ۱۴۰۳

تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح انجام شد: در بخش آمار توصیفی از شاخص‌هایی چون فراوانی، درصد و نمودار برای وصف ویژگی‌های نمونه پژوهش استفاده شد. در بخش آمار استنباطی و برای آزمون سؤالات پژوهش، از آزمون دوجمله‌ای (Binomial Test) در نرم‌افزار SPSS بهره گرفته شد. چارچوب مفهومی پژوهش مبتنی بر ۱۲ مولفه سبک زندگی معیشت‌محور است که از طریق مرور سیستماتیک منابع معتبر و با به کارگیری روش تحلیل مضمون و فراوانی استخراج گردیدند. در این روش، شاخص‌های پرتکرار در ادبیات موضوع شناسایی و به عنوان مولفه‌های نهایی انتخاب شدند (جدول ۳).

جدول ۳. جدول معیارها و مولفه‌های پژوهش

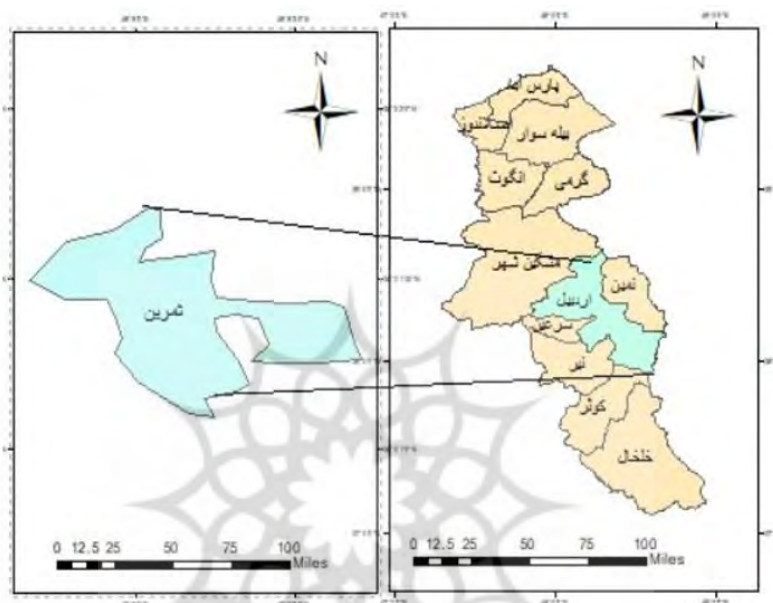
شاخص	معیار	مولفه‌ها	منابع
سبک زندگی	معیشت محور	تغییر نوع تغذیه و خوراک ساکنین	ابن‌خلدون، ۱۳۷۳، زیمِل، ۱۹۸۰
		استفاده از خوراکی‌ها و غذاهای غیرمحلی	مهاجرانی و همکاران، ۱۳۹۴
		مصرف غذاهای فست‌فودی	وهر، ۱۸۹۴، طبیعی و همکاران، ۱۴۰۲
		تغییر در سطح درآمد ساکنین	زیمِل، ۱۹۸۰، رضازاده و همکاران، ۱۳۹۲
		تغییر در میزان پس‌انداز ساکنان	رحیمیان و همکاران، ۱۳۹۶، تانگ ^۷ و همکاران، ۲۰۱۳
		افزایش سطح رفاه اقتصادی ساکنین	ابن‌خلدون، ۱۳۷۳، دربان آستانه، ۱۳۹۷
		افزایش هزینه‌های خانوار	سلیمان و همکاران، ۱۴۰۰
		تغییر در کسب‌وکار ساکنین	نیک‌بخت و همکاران، ۱۳۹۳، فداک، ۲۰۰۰
		افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی	رضائی و همکاران، ۱۳۹۶

- 1 Chembar.
- 2 . Horsley.
- 3 Gangovar.
- 4 . Davis et al.
- 5 . Yaro.
6. Tang et al.
7. Fedak.

شاخص	معیار	مؤلفه ها	منابع
		افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی	گلی و همکاران، ۱۳۸۴، اسلامی و همکاران، ۱۴۰۱
		افزایش ساخت وسازها در شهر	ویشگاهی و همکاران، ۱۴۰۲، قدیری و همکاران، ۱۳۹۲، عنایستانی و همکاران، ۱۳۹۱

۳.۲. محدوده مورد مطالعه

جامعه آماری شامل ساکنین محلی شهر ثمرین می باشد. ساکنین محلی (جامعه افراد محلی): شامل خانوارهای ساکن شهر ثمرین می باشد که براساس آخرین سرشماری غیررسمی سال (۱۳۹۷) که توسط خانه بهداشت انجام گرفته شهر ثمرین دارای ۷۳۳ خانوار بوده (مرکز بهداشت شهر ثمرین، ۱۳۹۷). با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه محاسبه شده ۲۵۲ خانوار می باشد و روش انتخاب نمونه ها به صورت تصادفی سیستماتیک می باشد.

شکل ۱. نقشه موقعیت جغرافیایی شهر ثمرین اردبیل

۴. یافته‌ها

۴.۱. آمار توصیفی

جدول ۴. توزیع فراوانی و درصد ویژگی‌های جمعیت‌شناختی پاسخ‌دهندگان

متغیر	دسته بندی	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۱۹۲	۷۶/۲
	زن	۶۰	۲۳/۸
وضعیت تاهل	متاهل	۲۰۲	۸۰/۲
	مجرد	۵۰	۱۹/۸
گروه سنی	کمتر از ۲۰	۶	۲/۴
	۲۱ تا ۳۰	۳۶	۱۴/۱۳
	۳۱ تا ۴۰	۸۱	۳۲/۱
	۴۱ تا ۵۰	۶۳	۲۵/۰
	۵۱ و بالاتر	۶۶	۲۶/۲
تحصیلات	تا دیپلم	۴۴	۱۷/۵
	دیپلم	۹۹	۳۹/۳
	کارشناسی	۶۷	۲۶/۶
	کارشناسی ارشد	۳۵	۱۳/۹
	دکتری و بالاتر	۷	۲/۸
	دولتی	۲۰	۷/۹

متغیر	دسته بندی	تعداد	درصد
شغل	کشاورز و دامدار	۱۱۳	۴۴/۸
	خدمات	۶۵	۲۵/۸
	آزاد	۱۷	۶/۷
	بیکار	۳۴	۱۳/۵
	بلاگر	۳	۱/۲
سابقه سکونت	کمتر از ۵	۴	۱/۶
	۵-۱۰	۱۸	۷/۱
	۱۱-۲۰	۶۶	۲۶/۲
	۲۱-۳۰	۸۵	۲۹/۸
	۳۱ بالاتر	۸۹	۳۵/۳
بعد خانوار	۱-۲	۲۳	۹/۱
	۳-۴	۱۲۲	۴۸/۴
	۴-۶	۸۶	۳۴/۱
	۶ و بالاتر	۲۱	۸/۳

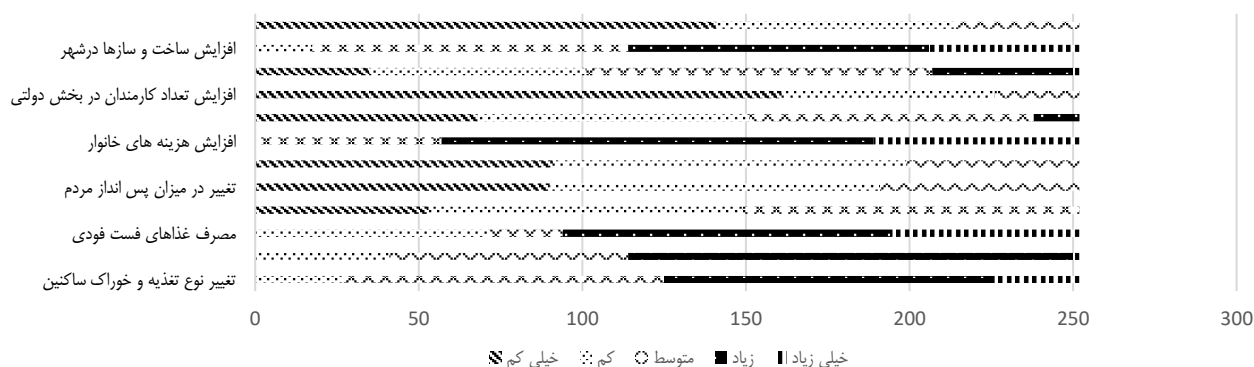
۴.۲. تحلیل شاخص معیشت محور

در این پژوهش سبک زندگی معیشت محور با استفاده از شاخص‌های تغییر نوع تغذیه و خوراک ساکنین، استفاده از خوراک‌ها و غذاهای غیرمحل، مصرف غذاهای فست‌فودی، تغییر در سطح درآمد ساکنان، تغییر در میزان پس‌انداز ساکنان، افزایش سطح رفاه اقتصادی، افزایش هزینه‌های خانوار، تغییر در کسب‌وکار ساکنین، افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی، افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی، افزایش ساخت‌وسازها، ایجاد کارگاه‌های تولیدی به شرح ذیل مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. جدول زیر وضعیت شاخص‌های فوق را نشان می‌دهد (جدول ۵).

جدول ۵. فراوانی نظرات پاسخ‌گویان نسبت به هریک از گویه‌های سبک زندگی معیشت محور

ردیف	گویه‌ها	خیلی کم	کم	متوسط	زیاد	خیلی زیاد
۱	تغییر نوع تغذیه و خوراک ساکنین	۰	۲۷	۹۸	۱۰۱	۲۶
۲	استفاده از خوراک‌ها و غذاهای غیرمحل	۰	۴۱	۷۳	۱۳۶	۲
۳	مصرف غذاهای فست‌فودی	۰	۷۱	۲۳	۱۰۰	۵۸
۴	تغییر در سطح درآمد ساکنین	۵۳	۹۶	۱۰۳	۰	۰
۵	تغییر در میزان پس‌انداز ساکنان	۹۰	۱۰۱	۶۱	۰	۰
۶	افزایش سطح رفاه اقتصادی ساکنین	۹۱	۱۰۸	۵۳	۰	۰
۷	افزایش هزینه‌های خانوار	۰	۰	۵۷	۱۳۲	۶۳
۸	تغییر در کسب‌وکار ساکنین	۶۸	۸۳	۸۷	۱۴	۰
۹	افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی	۱۶۱	۶۵	۲۶	۰	۰
۱۰	افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی	۳۵	۶۶	۱۰۶	۴۳	۲
۱۱	افزایش ساخت‌وسازها در شهر	۰	۱۷	۹۷	۹۲	۴۶
۱۲	ایجاد کارگاه‌های تولیدی	۱۴۱	۷۳	۳۸	۰	۰

تحلیل نتایج پاسخ‌گویان نشان می‌دهد که بخش زیاد شاخص‌های مرتبط با سبک زندگی معیشت محور تغییرات به صورت کم داشته اند و تعدادی از آن‌ها هم تغییرات را متوسط و زیاد ارزیابی کردند و تنها ۶ درصد تغییرات را در حد خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند. نمودار شکل ۲ بیانگر فراوانی هریک از گویه‌های شاخص سبک زندگی معیشت محور می‌باشد.

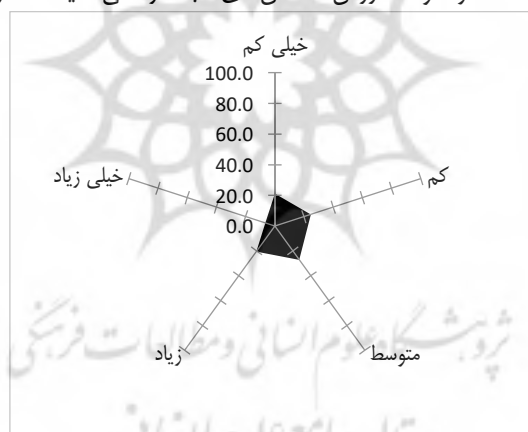
شکل ۲. نمودار فراوانی نظرات پاسخ گویان به هریک از گویه های سبک زندگی معیشتی

جدول ۶ متوسط تغییرات شاخص های سبک زندگی معیشت محور را از منظر پاسخ گویان نشان می دهد. همانطور که مشاهده می گردد از مجموع نظرات پاسخ دهندگان ۲۱.۲ درصد تغییرات را خیلی کم، ۲۴.۷ درصد کم، ۲۷.۲ درصد متوسط، ۲۰.۴ درصد زیاد و تنها ۶.۵ درصد تغییرات این شاخص ها را خیلی زیاد ارزیابی کرده اند. (شکل ۳)

جدول ۶. متوسط ارزش شاخص های سبک معیشت محور

گویه ها	خیلی کم	کم	متوسط	زیاد	خیلی زیاد
تعداد	۵۳.۳	۶۲.۳	۶۸.۵	۵۱.۵	۱۶.۴
درصد	۲۱.۲	۲۴.۷	۲۷.۲	۲۰.۴	۶.۵

نمودار شکل ۳ نشانگر متوسط ارزش شاخص های سبک زندگی معیشت محور می باشد.

شکل ۳. نمودار لگاریتمیک ارزش شاخص های سبک زندگی معیشت محور از نظر پاسخ دهندگان

در گام بعدی برای به دست آوردن درصد متوسط تغییرات اتفاق افتاده در هر کدام از شاخص سبک زندگی معیشتی محور ابتدا داده های کیفی جدول ۳ را به داده های کمی تبدیل کرده، سپس درصد متوسط تغییر هریک از گویه ها محاسبه شد.

جدول ۷. متوسط تغییر هر گویه از نظر پاسخ دهندگان

ردیف	گویه ها	متوسط تغییر (درصد)
۱	تغییر نوع تغذیه و خوراک ساکنین	۷۰
۲	استفاده از خوراک ها و غذاهای غیر محلی	۶۷.۹
۳	مصرف غذاهای فست فودی	۷۱.۵
۴	تغییر در سطح درآمد ساکنین	۴۴
۵	تغییر در میزان پس انداز ساکنان	۳۷.۷
۶	افزایش سطح رفاه اقتصادی ساکنین	۳۷

۷	افزایش هزینه‌های خانوار	۸۰.۵
۸	تغییر در کسب‌وکار ساکنین	۴۳.۷
۹	افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی	۲۹.۳
۱۰	افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی	۵۲.۹
۱۱	افزایش ساخت‌وسازها در شهر	۷۳.۳
۱۲	ایجاد کارگاه‌های تولیدی	۳۱.۸
	میانگین سبک زندگی معیشتی	۵۳.۳

تجزیه و تحلیل نظرات پاسخ‌دهندگان منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که متوسط تغییرات روی داده در شاخص‌های سبک زندگی معیشت-محور ۵۳.۳٪ می‌باشد. براساس داده‌های موجود در جدول فوق، شاخص‌های افزایش هزینه‌های خانوار (۸۰.۵٪)، افزایش ساخت‌وسازها در شهر (۷۳.۳٪)، مصرف غذاهای فست‌فودی (۷۱.۵٪)، تغییر نوع تغذیه و خوراک ساکنین (۷۰٪)، استفاده از خوراک‌ها و غذاهای غیرمحلی (۶۷.۹٪) و افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی (۵۲.۹٪) به ترتیب بیشترین و شاخص‌های تغییر در سطح درآمد ساکنین (۴۴٪)، تغییر در کسب‌وکار ساکنین (۴۳.۷٪)، تغییر در میزان پس‌انداز ساکنان (۳۷.۷٪)، افزایش سطح رفاه اقتصادی ساکنین (۳۷٪)، ایجاد کارگاه‌های تولیدی (۳۱.۸٪) و افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی (۲۹.۳٪) به ترتیب کمترین میزان تغییر را داشته‌اند. شکل ۴ نشانگر متوسط تغییرات اتفاق افتاده در هر گویه شاخص سبک معیشت‌محور از نظر پاسخ‌دهندگان می‌باشد.

شکل ۴. نمودار متوسط تغییر هر گویه بر اساس نظرات پاسخ‌دهندگان

۴.۳. تحلیل‌های استنباطی

به منظور بررسی مقایسه‌ای و تغییرات شاخص‌های پرسشنامه مربوطه در منطقه مورد مطالعه در مقاطع قبل و بعد از نقش‌پذیری از آزمون دوجمله‌ای (نسبت) استفاده شد. به این ترتیب مقادیر کم و خیلی کم به عنوان گروه یک و مقادیر متوسط، زیاد و خیلی زیاد به عنوان گروه دو در نظر گرفته شد. فرض صفر آزمون دوجمله‌ای به این صورت است که اگر رد نشود نشان‌دهنده تغییر معنی‌دار است ولی رد شدن این آزمون می‌تواند دو تفسیر داشته باشد یا فراوانی گروه یک زیاد است و یا فراوانی گروه دو زیاد است. این مطلب با استفاده از آمار توصیفی و فراوانی مشاهده شده در هر گروه قابل بررسی است.

۴.۳.۱. شاخص معیشت‌محور

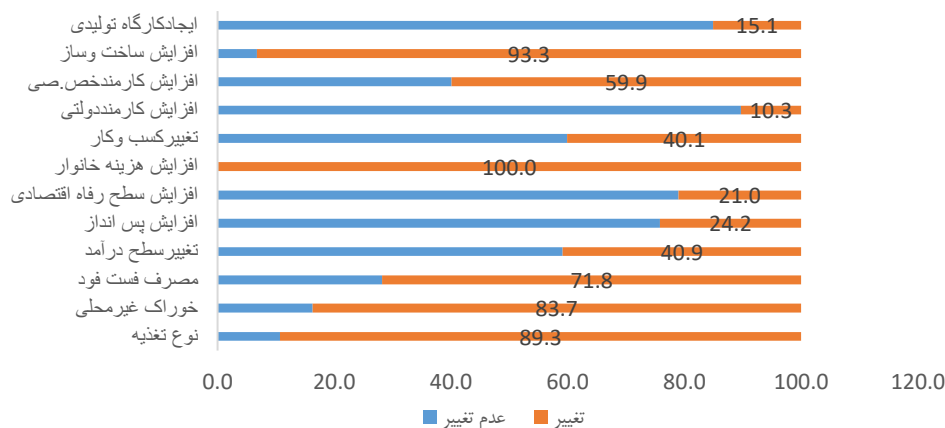
برای تحلیل داده‌های شاخص سبک زندگی معیشت‌محور از آزمون دوجمله‌ای (نسبت) استفاده شده است که نتایج این آزمون در جدول شماره ۸ آورده شده است. فرضیه پژوهش: به نظر می‌رسد نقش‌پذیری روستا شهری بر شاخص‌های معیشت‌محور اثرگذار بوده است.

جدول ۸. جدول یافته های شاخص معیشتی حاصل از آزمون دوجمله ای

Binomial Test					
Exact Sig(2-tailed)	Test Prop	Observed Prop	تعداد	گروه	مؤلفه ها
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۱۱	۲۷	گروه ۱	نوع تغذیه و خوراک ساکنین
		۰.۸۹	۲۲۵	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۱۶	۴۱	گروه ۱	استفاده از غذاهای غیرمحلی
		۰.۸۴	۲۱۱	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۲۸	۷۱	گروه ۱	مصرف غذاهای فست‌فودی
		۰.۷۲	۱۸۱	گروه ۲	
۰.۰۰۴	۰.۵۰	۰.۵۹	۱۴۹	گروه ۱	تغییر در سطح درآمد ساکنین
		۰.۴۱	۱۰۳	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۷۶	۱۹۱	گروه ۱	افزایش میزان پس‌انداز ساکنین
		۰.۲۴	۶۱	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۷۹	۱۹۹	گروه ۱	افزایش سطح رفاه اقتصادی ساکنین
		۰.۲۱	۵۳	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰	۰	گروه ۱	افزایش هزینه‌های خانوار
		۱.۰۰	۲۵۲	گروه ۲	
۰.۰۰۲	۰.۵۰	۰.۶۰	۱۵۱	گروه ۱	تغییر در کسب‌وکار ساکنین
		۰.۴۰	۱۰۱	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۹۰	۲۲۶	گروه ۱	افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی
		۰.۱۰	۲۶	گروه ۲	
۰.۰۰۲	۰.۵۰	۰.۴۰	۱۰۱	گروه ۱	افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی
		۰.۶۰	۱۵۱	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۰۷	۱۷	گروه ۱	افزایش ساخت‌وسازها در شهر
		۰.۹۳	۲۳۵	گروه ۲	
۰.۰۰۰	۰.۵۰	۰.۸۵	۲۱۴	گروه ۱	ایجاد کارگاه‌های تولیدی
		۰.۱۵	۳۸	گروه ۲	

نتایج آزمون دوجمله ای صورت گرفته درخصوص شاخص های سبک زندگی معیشت‌محور نشان می‌دهد که در تمامی شاخص‌های نوع تغذیه و خوراک ساکنین، استفاده از غذاهای غیرمحلی، مصرف غذاهای فست‌فود، تغییر در سطح درآمد، افزایش میزان پس‌انداز، افزایش سطح رفاه اقتصادی، هزینه‌های خانوار، تغییر کسب‌وکار، افزایش تعداد کارمندان در بخش خصوصی و دولتی، افزایش ساخت‌وسازها، ایجاد کارگاه‌های تولیدی به دلیل یکسان نبودن فراوانی گروه‌های یک و دو با یکدیگر و اینکه سطح معنی داری آزمون در خصوص تمامی عوامل کوچک‌تر از ۰/۰۵ می‌باشد فرضیه H_0 (نسبت فراوانی بین دو گروه یکسان است) رد شده و فرضیه H_1 (نسبت فراوانی بین دو گروه یکسان نیست) پذیرفته می‌شود. که پذیرش فرضیه H_1 دو تفسیر دارد یا فراوانی گروه یک زیاد است و یا فراوانی گروه دو که این امر هم در جدول و هم در نمودار نمایش داده شده است چنانچه فراوانی گروه یک زیاد باشد به معنای این امر می‌باشد که تغییر صورت نگرفته و یا در صورت تغییر نیز بسیار کم بوده که پاسخ دهندگان به عدم تغییر نظر دادند و چنانچه فراوانی گروه دو زیاد باشد به معنای این امر می‌باشد که بنابر نظرات پاسخ دهندگان تغییر صورت گرفته است مطابق ردیف میانگین نهایی، گروه یک با مقدار ۱۱۵/۵ فراوانی و گروه دو با مقدار ۱۳۶/۴ فراوانی می‌توان نتیجه گرفت که تغییر هرچند کم اما صورت گرفته است.

نمودار شکل ۵ نشان گر تغییرات و عدم تغییرات اتفاق افتاده در شاخص های سبک زندگی معیشتی می‌باشد. که بیشترین تغییر صورت گرفته در گویه افزایش هزینه‌های خانوار و کمترین میزان تغییر در گویه میزان افزایش تعداد کارمندان در بخش دولتی می‌باشد.

شکل ۵. نمودار حاصل از یافته‌های آزمون دو جمله ای

۵. نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادات

هدف این پژوهش، بررسی تأثیر نقش‌پذیری روستا-شهری بر شاخص‌های سبک زندگی معیشت‌محور در شهر ثمرین بود. یافته‌ها نشان می‌دهد که این تحول اداری، منجر به تغییراتی دوگانه و در برخی موارد متناقض در معیشت ساکنان شده است. میانگین تغییرات کلی در شاخص معیشت‌محور (۵۳.۳٪) حاکی از یک تحول ناقص و نامتوازن است. مهم‌ترین تغییر مشاهده‌شده، افزایش چشمگیر هزینه‌های خانوار (۸۰.۵٪) است. این یافته با تحقیقات مشابهی مانند ایزدی خرامه و همکاران (۱۳۸۰) که به افزایش هزینه‌های زندگی در پی تبدیل روستا به شهر اشاره داشتند، همسو است. با این حال، نکته بحرانی اینجاست که این افزایش هزینه با افزایش متناسب درآمد یا پس‌انداز همراه نبوده است. داده‌ها نشان می‌دهد سطح درآمد (۴۴٪)، پس‌انداز (۳۷.۷٪) و رفاه اقتصادی (۳۷٪) تغییرات بسیار کمتری را تجربه کرده‌اند. این شکاف بین درآمد و هزینه، می‌تواند منجر به تشدید فشار اقتصادی بر خانوارها و بروز مسائلی مانند فقر، کاهش مشارکت اجتماعی و نارضایتی عمومی شود، که در پژوهش نوروزی و حیاتی (۱۳۹۶) نیز بر آن تأکید شده است. از سوی دیگر، شاهد تغییرات محسوس در الگوی مصرف و سبک زندگی هستیم. افزایش مصرف غذاهای فست‌فودی (۷۱.۵٪) و غذاهای غیرمحلّی (۶۷.۹٪) و نیز افزایش ساخت‌وسازها (۷۳.۳٪) نشان‌دهنده نفوذ و تأثیرپذیری از الگوهای زندگی شهری است. این نتایج با یافته‌های یاری حصار و همکاران (۱۳۹۵) که به تغییر در عادات غذایی و الگوی مصرف پس از ارتقای سکونتگاه‌ها اشاره داشتند، همخوانی دارد. در بعد اشتغال، اگرچه ایجاد مشاغل جدید در بخش خصوصی (۵۲.۹٪) امیدوارکننده است، اما ناکافی بودن فرصت‌های شغلی در بخش دولتی (۲۹.۳٪) و عدم توسعه کافی کارگاه‌های تولیدی (۳۱.۸٪) نشان می‌دهد که اقتصاد محلّی نتوانسته است همگام با تحول کالبدی و افزایش هزینه‌ها رشد کند. این یافته، اهمیت دیدگاه "معیشت مردم‌محور" که توسط یارو (۲۰۱۶) بر آن تأکید شده را خاطرنشان می‌سازد.

در جمع‌بندی نهایی می‌توان تأکید کرد که تبدیل روستای ثمرین به شهر، اگرچه محرکی برای نوگرایی در الگوی مصرف و ارتقای کالبدی سکونتگاه بوده است، اما در عمل قادر به ایجاد تحولی پایدار و همه‌جانبه در بنیان‌های اقتصادی و معیشتی ساکنان نبوده است. یافته‌های این تحقیق به وضوح نشان می‌دهد که تغییر نقش اداری به تنهایی برای تضمین رفاه و پایداری اقتصادی کافی نیست و بدون همراهی این تغییر با برنامه‌ریزی راهبردی برای تقویت اقتصاد محلّی، خلق فرصت‌های اشتغال پایدار و افزایش درآمد واقعی خانوارها، این روند می‌تواند به عاملی برای تعمیق نابرابری‌ها و تشدید چالش‌های اقتصادی موجود تبدیل شود. در تفسیر و تعمیم این نتایج، باید محدودیت‌های پژوهش حاضر از جمله ماهیت مقطعی مطالعه، اتکای داده‌ها به خوداظهاری پاسخگویان و تمرکز پژوهش بر یک سکونتگاه خاص مورد توجه قرار گیرد. بر این اساس، انجام مطالعات آتی به شکل طولی برای سنجش تغییرات بلندمدت، انجام پژوهش‌های مقایسه‌ای برای شناسایی عوامل کلیدی موفقیت، بررسی راهبردهای سازگاری ساکنان و واکاوی نقش سرمایه اجتماعی و مشارکت جامعه محلّی در تسهیل گذار موفقیت‌آمیز از روستا به شهر، می‌تواند به درک جامع‌تری از این پدیده بینجامد. در ادامه پیشنهادات کاربردی مرتبط با تحقیق ارائه شده است و این پیشنهادات در قالب جدول زیر (جدول ۹) آورده شده است.

جدول ۹. پیشنهادات منتج از تحقیق

ردیف	حوزه ی پیشنهادی	پیشنهادات
۱	اقتصاد و اشتغال	ایجاد و توسعه خوشه های کسب و کار محلی بر اساس پتانسیل های منطقه (مانند گردشگری، صنایع دستی).
		تسهیل اعطای وام های کم بهره به کسب و کارهای کوچک و نوپا
		آموزش مهارت های فنی و حرفه ای متناسب با نیاز بازار کار شهری
۲	برنامه ریزی و حمایت اجتماعی	تدوین بسته های حمایتی هدفمند برای خانوارهای کم درآمد جهت مقابله با شوک افزایش هزینه ها
		برنامه ریزی برای توسعه متوازن زیرساخت های اقتصادی و کالبدی
		کارگاه های آموزشی جهت ترویج فرهنگ پس انداز و مدیریت مالی خانوار

۶. منابع

- ابن خلدون، ع. (۱۳۷۳). مقدمه ابن خلدون (م. پ. گنابادی، مترجم). انتشارات علمی و فرهنگی.
- اسلامی، ا.، و فرج اللهی، ا. (۱۴۰۱). اولویت بندی استراتژی های ارتقادهنده معیشت محلی با رویکرد بهره برداری پایدار از منابع طبیعی مبتنی بر مدل SWOT در روستای باقرآباد کردستان. فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری منطقه ای، ۴۲، ۷۳-۱۰۰.
- امانی، م.، رضوانی، م.، و تقدسی، ا. (۱۴۰۱). تحلیل تأثیر ارتقای روستا به شهر بر تحولات سبک زندگی ساکنان (مورد مطالعه: شهر زهتر). مطالعات برنامه ریزی روستایی، ۱۲ (۴)، ۱۲۵-۱۴۳.
- ایزدی خرامه، ح. (۱۳۸۰). تبدیل روستا به شهر و نقش آن در توسعه روستایی مورد مطالعه: استان فارس (پایان نامه دکتری). دانشگاه تربیت مدرس.
- پوراحمد، ا.، شکوری، ع.، و مهدوی، م. (۱۴۰۰). سنجش تأثیر تبدیل روستا به شهر بر شاخص های اقتصادی خانوارهای ساکن. تحقیقات کاربردی در جغرافیا، ۱۹ (۲)، ۸۹-۱۰۷.
- تقی زاده، ا.، و همکاران. (۱۳۹۲). سنجش سطح توسعه یافتگی سکونتگاه های روستایی شهرستان اردبیل. مطالعات برنامه ریزی روستایی، ۳ (۱)، ۱-۱۸.
- حسینی، س.، رنجبر، م.، و امیری، ح. (۱۴۰۰). تحلیل شکاف نسلی و تغییر الگوهای سبک زندگی در ایران. مطالعات فرهنگی-اجتماعی ایران، ۱۵ (۱)، ۶۷-۸۵.
- دربان آستانه، ع.، مطیعی لنگرودی، س.، و قاسمی، ف. (۱۳۹۷). شناسایی و تحلیل عوامل موثر بر معیشت پایدار کشاورزان (مورد مطالعه: شهرستان شازند). فصلنامه پژوهش های روستایی، ۲، ۳۲۵-۳۵۰.
- رحیمیان، م.، حافظی، ف.، غلامرضایی، س.، و حسین نژاد میر، ن. (۱۳۹۸). تبدیل روستا به شهر و تأثیر آن بر کیفیت زندگی ساکنان مورد مطالعه: بیرانشهر. فصلنامه مدیریت نشریات علمی، ۴۷، ۸۵-۱۰۷.
- رضائی نسب، آ.، و نجفی، ع. (۱۳۹۶). سنجش و شناسایی تأثیر توسعه روستایی بر اشتغال و کارآفرینی مطالعه موردی: روستاشهر داورزن. مقاله ارائه شده در همایش ملی بررسی راهکارهای مدیریت توسعه کارآفرینی روستایی در ایران، دانشگاه حکیم سبزواری.
- زارعی، ز.، و وفایی، س. (۱۴۰۲). گذار شغلی و شکل گیری سبک زندگی جدید در سکونتگاه های تازه تأسیس شهری. اقتصاد و برنامه ریزی منطقه ای، ۱۰ (۱)، ۱۷۲-۱۵۶.
- سجاسی قیداری، ح.، صادقلو، ط.، و پالوج، م. (۱۳۹۲). اولویت بندی راهبردهای توسعه معیشت پایدار روستایی با مدل ترکیبی سوات-تاپسیس-فازی مطالعه موردی شهرستان خداآبند. فصلنامه روستا و توسعه، ۲، ۸۵-۱۱۰.
- طیعی، م.، حمیدی زاده، ا.، و جوانمردی، ف. (۱۴۰۲). عوامل اجتماعی مرتبط با سبک زندگی با تأکید بر الگوی تغذیه ای مصرف غذای بیرون بر در بین ساکنان ۱۸ سال و بالاتر شهر شیراز. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۲، ۴۱۵-۴۳۴.
- علیزاده، ک.، و قربانی، م. (۱۴۰۱). سبک زندگی به مثابه بازتاب کنش های روزمره در فضاهای شهری. پژوهش های جامعه شناسی شهری، ۹ (۲)، ۳۴-۵۲.
- عنابستانی، ع.، و وزیری، س. (۱۳۹۱). ارزیابی هادی و نقش آن در توسعه کالبدی روستا از دیدگاه روستائیان، مورد مطالعه شهرستان جهرم. مجله پژوهش های جغرافیای انسانی، ۱۰، ۱۲۲-۱۴۰.
- فال سلیمان، م.، اسکندری ثانی، م.، و رضائی نسب، آ. (۱۴۰۰). تبدیل روستا به شهر و ابعاد اثرات آن در فضا مورد مطالعه شهرهای زیارت و لوجلی شهرستان شیروان. فصلنامه روستا و توسعه پایدار فضا، ۴، ۱۰۱-۱۲۳.
- قدیری معصوم، م.، چراغی، م.، و رضوانی، م. (۱۳۹۴). اثرات روابط اقتصادی شهر و روستا بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی مورد مطالعه شهرستان زنجان. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، ۴، ۱۰-۴۰.
- کاویانی، م.، و موسوی، س. (۱۳۹۹). تأثیر فضای مجازی بر دگردیسی الگوهای سبک زندگی در ایران. مطالعات رسانه ای، ۱۱ (۴)، ۱۲۳-۱۴۰.
- گلی، ع.، و عسگر، ع. (۱۳۸۴). کاربرد منطق فازی در تبدیل روستا به شهر. فصلنامه مدرس، ۱۰، ۱۲-۵۵.
- مرکز آمار ایران. (۱۴۰۰). سالنامه آماری کشور. تهران: مرکز آمار ایران.

۲۱. محمدپور، ر.، کریمی، ع.، و حیدری، غ. (۱۴۰۰). واکاوی عوامل مؤثر بر تحول سبک زندگی در نواحی در حال گذار روستا-شهری. مطالعات توسعه اجتماعی ایران، ۱۳(۳)، ۷۸-۹۶.
 ۲۲. مهدوی کنی، م. (۱۳۸۷). مفهوم سبک زندگی و گستره آن در علوم اجتماعی. تحقیقات فرهنگی، ۱۱(۱)، ۲۲-۴۵.
 ۲۳. مهاجرانی، ع.، حقیقتیان، م.، و یوسف نیا، م. (۱۳۹۴). بررسی تأثیر شهرنشینی بر سبک زندگی ساکنان روستاهای تبدیل شده به شهر در استان خراسان رضوی. فصلنامه مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی، ۲، ۱۰۳-۱۲۳.
 ۲۴. نجفی، ب.، و رحیمی، ع. (۱۴۰۰). تحلیل روان‌شناختی عوامل فردی مؤثر بر انتخاب سبک زندگی. مطالعات روان‌شناختی، ۱۷(۲)، ۱۵۶-۱۷۲.
 ۲۵. نوروزی، م.، و حیاتی، د. (۱۳۹۶). سازه‌های مؤثر بر معیشت پایدار روستایی از دیدگاه کشاورزان استان کرمانشاه. نشریه علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، ۱۳، ۱۲۷-۱۴۴.
 ۲۶. نیک‌بخت، م.، و همکاران. (۱۳۹۳). تحلیل تأثیر شهرشدن بر الگوهای اشتغال در نواحی روستایی. پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۴۶(۲)، ۲۵۵-۲۷۰.
 ۲۷. وبر، م. (۱۳۷۴). اقتصاد و جامعه (م. ترابی نژاد و ا. عمادزاده، مترجمان). انتشارات مولى.
 ۲۸. ویسی، ا.، امان‌پور، س.، حسینی، س.، و جوهری، ص. (۱۳۹۳). نقش تبلیغات در توسعه گردشگری روستایی (مورد مطالعه: روستای میمند استان کرمان). مقاله ارائه‌شده در اولین همایش بین‌المللی علمی-راهبردی توسعه گردشگری، مشهد.
 ۲۹. وبسگاهی، م.، آمار، ت.، پوررمضان، ع.، و قرشی میناباد، م. (۱۴۰۲). تحلیل تحولات کالبدی سکونتگاه‌های روستایی در یک دهه اخیر با تأکید بر نقش گردشگری، مطالعه موردی روستاهای ساحلی شهرستان رشت. فصلنامه مهندسی جغرافیایی سرزمین، ۳، ۴۹۵-۵۰۸.
1. Adimassu, Z., Kessler, A., Yirga, C., & Stroosnijder, L. (2013). Farmers' perceptions of land degradation and their investments in land management: A case study in the Central Rift Valley of Ethiopia. *Environmental Management*, 51(5), 989-998. <https://doi.org/10.1007/s00267-013-0030-z>
 2. Adler, A. (1956). *The individual psychology of Alfred Adler*. Basic Books.
 3. Babulo, B., Muys, B., Nega, F., Tollens, E., Nyssen, J., Deckers, J., & Mathijs, E. (2008). Household livelihood strategies and forest dependence in the highlands of Tigray, Northern Ethiopia. *Agricultural Systems*, 98(2), 147-155. <https://doi.org/10.1016/j.agsy.2008.06.001>
 4. Chan, T. K., Smith, L., & Garcia, M. (2023). *Lifestyle Patterns and Social Differentiation in the Digital Age*. Oxford University Press.
 5. Chambers, R. (2006). *Ideas for development*. Earthscan.
 6. Chambers, R., & Conway, G. (1992). Sustainable rural livelihoods: Practical concepts for the 21st century (IDS Discussion Paper 296). Institute of Development Studies. <http://www.ids.ac.uk/publication/sustainable-rural-livelihoods-practical-concepts-for-the-21st-century>
 7. Davis, B., Winters, P., Reardon, T., & Stamoulis, K. (2009). Rural nonfarm employment and farming: Household-level linkages. *Agricultural Economics*, 40(2), 119-123. <https://doi.org/10.1111/j.1574-0862.2009.00365.x>
 8. Ellis, F. (2000). *Rural livelihoods and diversity in developing countries*. Oxford University Press.
 9. Fedak, R. (2000). *Small towns and industry growth in India*.
 10. Freduah, G., Fidelman, P., & Smith, T. F. (2017). The impacts of environmental and socioeconomic stressors on small scale fisheries and livelihoods of fishers in Ghana. *Applied Geography*, 89, 1-11. <https://doi.org/10.1016/j.apgeog.2017.10.002>
 11. Gangwar, L. S., Saran, S., & Kumar, S. (2013). Integrated poultry-fish farming system for sustainable rural livelihood security in Kumaon hills of Uttarakhand. *Agricultural Economics Research Review*, 26(1), 181-188. <https://doi.org/10.5958/j.0974-0279.26.1.013>
 12. Giddens, A. (2022). *Modernity and Self-Identity: Revisited*. Polity Press.
 13. Horsley, J., Prout, S., Tonts, D., & Ali, S. (2015). Sustainable livelihoods and indicators for regional development in mining economies. *The Extractive Industries and Society*, 2(1), 368-380. <https://doi.org/10.1016/j.exis.2015.02.001>
 14. Loison, S. A. (2015). Rural livelihood diversification in Sub-Saharan Africa: A literature review. *The Journal of Development Studies*, 51(9), 1125-1138. <https://doi.org/10.1080/00220388.2015.1046445>
 15. Martinez, P., Lee, K., & Brown, R. (2023). Capital Interactions in Lifestyle Formations: A Bourdieusian Analysis. *Sociological Review*, 71(1), 89-112.
 16. Niromand, L., & Latifi, S. R. (2016). The impact of watching satellite programs on the lifestyle of adolescent girls. *Quarterly Journal of Media Studies*, 10, 52-62.
 17. Peng, W., Zheng, H., Robinson, B. E., Li, C., & Wang, F. (2017). Household livelihood strategy choices, impact factors, and environmental consequences in Miyun Reservoir Watershed, China. *Sustainability*, 9(2), 175-187. <https://doi.org/10.3390/su9020175>
 18. Rahman, H. T., Robinson, B. E., Ford, J. D., & Hickey, G. M. (2018). How do capital asset interactions affect livelihood sensitivity to climatic stresses? Insights from the northeastern floodplains of Bangladesh. *Ecological Economics*, 150, 165-176. <https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2018.04.013>

19. Ribot, J. C. (2009). Vulnerability does not just fall from the sky: Toward multi-scale pro-poor climate policy. In R. Mearns & A. Norton (Eds.), *Social dimensions of climate change: Equity and vulnerability in a warming world* (pp. 47–74). The World Bank.
20. Tang, Q., Bennett, S. J., Xu, Y., & Li, Y. (2013). Agricultural practices and sustainable livelihood: Rural transformation within the Loess Plateau, China. *Applied Geography*, 41, 15–23. <https://doi.org/10.1016/j.apgeog.2013.03.007>
21. Yaro, J. A. (2006). Is deagrarianisation real? A study of livelihood activities in rural northern Ghana. *The Journal of Modern African Studies*, 44(1), 125–156. <https://doi.org/10.1017/S0022278X05001448>
- 22.

